

NARIADENIE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY (EÚ) č. 912/2014**z 23. júla 2014,****ktorým sa stanovuje rámec na riešenie finančnej zodpovednosti spojenej so súdmi na urovnávanie sporov medzi investorom a štátom zriadenými na základe medzinárodných dohôd, ktorých zmluvnou stranou je Európska únia**

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 207 ods. 2,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom ⁽¹⁾,

keďže:

- (1) Od nadobudnutia platnosti Lisabonskej zmluvy sú priame zahraničné investície zahrnuté do zoznamu záležitostí, ktoré patria do oblasti spoločnej obchodnej politiky. Podľa článku 3 ods. 1 písm. e) Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ZFEÚ) má Únia výlučnú právomoc vo vzťahu k spoločnej obchodnej politike a môže byť zmluvnou stranou medzinárodných dohôd, ktoré obsahujú ustanovenia o priamych zahraničných investíciách.
- (2) Dohody, v ktorých sa ustanovuje ochrana investícií, môžu zahŕňať mechanizmus na urovnávanie sporov medzi investorom a štátom umožňujúci investorovi z tretej krajiny, aby si uplatnil nárok voči štátu, v ktorom uskutočnil investíciu. Urovnávanie sporov medzi investorom a štátom môže viesť k rozhodcovským rozsudkom, ktorými sa určujú peňažné náhrady. Pri každej takejto veci okrem toho nevyhnutne vzniknú značné náklady na vedenie rozhodcovského konania, ako aj náklady spojené s obhajobou v danej veci.
- (3) Medzinárodná zodpovednosť za zaobchádzanie, ktoré je predmetom urovnávania sporu, je v súlade s rozdelením právomocí medzi Úniou a členskými štátmi. V dôsledku toho bude Únia v zásade zodpovedná za obhajobu týkajúcu sa všetkých nárokov vyplývajúcich z údajného porušenia pravidiel zahrnutých v dohode, ktoré patria do výlučnej právomoci Únie, nezávisle od toho, či k zaobchádzaniu, o ktoré ide, došlo zo strany samotnej Únie alebo zo strany členského štátu.
- (4) Dohody Únie by mali zahraničným investorom poskytovať rovnako vysokú úroveň ochrany, aká sa v práve Únie a všeobecných zásadách právnych poriadkov členských štátov poskytuje investorom z Únie, avšak nie vyššiu. Dohodami Únie by sa malo zabezpečiť dodržiavanie a ochrana legislatívnych právomocí Únie a jej práva regulovať.
- (5) Ak má Únia ako subjekt s právnou subjektivitou medzinárodnú zodpovednosť za poskytnuté zaobchádzanie, podľa medzinárodného práva sa očakáva, že uhradí prípadnú sumu vyplývajúcu z nepriaznivého rozhodcovského rozsudku a zaplatí náklady na prípadný spor. Nepriaznivý rozhodcovský rozsudok však potenciálne môže vyplývať buď zo zaobchádzania zo strany samotnej Únie, alebo zo zaobchádzania zo strany členského štátu. V dôsledku toho by bolo nespravodlivé, ak by sa suma určená v rozhodcovskom rozsudku a náklady vyplývajúce z rozhodcovského konania mali platiť z rozpočtu Únie, ak k zaobchádzaniu došlo zo strany členského štátu, okrem prípadu, keď sa dotknuté zaobchádzanie vyžaduje podľa práva Únie. Je preto nevyhnutné, aby sa podľa práva Únie finančná zodpovednosť rozdelila na základe kritérií stanovených v tomto nariadení medzi samotnú Úniu a členský štát zodpovedný za poskytnuté zaobchádzanie.

⁽¹⁾ Pozícia Európskeho parlamentu zo 16. apríla 2014 (zatiaľ neuvverejnená v úradnom vestníku) a rozhodnutie Rady z 23. júla 2014.

- (6) Európsky parlament vo svojom uznesení zo 6. apríla 2011 o budúcej európskej medzinárodnej investičnej politike výslovne vyzval na vytvorenie mechanizmu stanoveného v tomto nariadení. Rada okrem toho vo svojich záveroch o komplexnej medzinárodnej investičnej politike z 25. októbra 2010 požiadala Komisiu, aby k tejto téme vypracovala štúdiu.
- (7) Finančná zodpovednosť by mala prináležať subjektu zodpovednému za zaobchádzanie, o ktorom sa zistilo, že nie je v súlade s príslušnými ustanoveniami dohody. Finančnú zodpovednosť by preto mala niesť samotná Únia vtedy, keď k príslušnému zaobchádzaniu dochádza zo strany inštitúcie, orgánu, úradu alebo agentúry Únie. Dotknutý členský štát by mal niesť finančnú zodpovednosť vtedy, keď k príslušnému zaobchádzaniu dochádza zo strany uvedeného členského štátu. Ak však členský štát koná spôsobom, ktorý sa vyžaduje podľa práva Únie, napríklad transpozíciou smernice prijatej na úrovni Únie, mala by finančnú zodpovednosť niesť samotná Únia do takej miery, v akej sa príslušné zaobchádzanie vyžaduje podľa práva Únie. V tomto nariadení by sa tiež mala upraviť možnosť, že konkrétne veci sa týkajú zaobchádzania zo strany členského štátu aj zaobchádzania, ktoré sa vyžaduje podľa práva Únie a toto nariadenie by sa malo vzťahovať na všetky opatrenia prijaté členskými štátmi a Úniou. V takýchto prípadoch by členské štáty a Únia mali niesť finančnú zodpovednosť za konkrétne zaobchádzanie, ku ktorému došlo zo strany každého z nich.
- (8) Únia by mala vystupovať ako odporca vždy, keď sa spor výlučne týka zaobchádzania zo strany inštitúcií, orgánov, úradov alebo agentúr Únie, aby Únia niesla prípadnú finančnú zodpovednosť vyplývajúcu zo sporu v súlade s uvedenými kritériami.
- (9) Ak by prípadnú finančnú zodpovednosť vyplývajúcu zo sporu znášal členský štát, je spravodlivé a vhodné, aby takýto členský štát vystupoval ako odporca na účely obhajoby zaobchádzania, ktoré poskytol investorovi. Cieľom opatrení stanovených v tomto nariadení je zabezpečiť, aby sa rozpočet Únie a nefinančné zdroje Únie nezaťažovali – a to ani dočasne – nákladmi na konanie ani sumou vyplývajúcou z rozhodcovského rozsudku v neprospech dotknutého členského štátu.
- (10) Členské štáty však napriek tomu môžu uprednostniť, aby ako odporca v tomto type sporov vystupovala Únia, napríklad vzhľadom na technické odborné znalosti. Členské štáty by preto mali mať možnosť odmietnuť vystupovať ako odporca, a to bez toho, aby bola dotknutá ich finančná zodpovednosť.
- (11) Z hľadiska zabezpečenia vhodnej ochrany záujmov Únie je veľmi dôležité, aby v sporoch týkajúcich sa zaobchádzania, ku ktorému došlo zo strany členského štátu, vystupovala za výnimočných okolností ako odporca samotná Únia. Tieto okolnosti sa obmedzujú na veci, v ktorých spor zahŕňa aj zaobchádzanie zo strany Únie a v ktorých je pravdepodobné, že sa zaobchádzanie, ku ktorému došlo zo strany členského štátu, vyžaduje podľa práva Únie, a v ktorých ide o podobné zaobchádzanie, ktoré už je predmetom súvisiaceho nároku voči Únii v rámci Svetovej obchodnej organizácie (WTO), keď sa ustanovila porota a nárok sa týka tej istej konkrétnej právnej veci a keď je nevyhnutné zabezpečiť vo veci v rámci WTO konzistentnú argumentáciu.
- (12) Ak Únia vystupuje ako odporca vo veciach, ktoré sa týkajú opatrení členských štátov, Komisia by mala viesť svoju obhajobu spôsobom, ktorým sa zabezpečí ochrana finančných záujmov dotknutého členského štátu.
- (13) Rozhodnutia o tom, či má ako odporca vystupovať Únia alebo členský štát, by sa mali prijímať v rámci stanovenom v tomto nariadení. Je vhodné, aby Komisia bezodkladne informovala Európsky parlament a Radu o spôsobe uplatnenia tohto rámca.

- (14) Toto nariadenie by malo upraviť určité praktické otázky vedenia rozhodcovského konania pri sporoch, ktoré sa týkajú zaobchádzania, ku ktorému došlo zo strany členského štátu. Cieľom uvedených dohôd by malo byť čo najlepšie riešenie sporu a zároveň zabezpečenie súladu s povinnosťou lojálnej spolupráce podľa článku 4 ods. 3 Zmluvy o Európskej únii (Zmluva o EÚ) a obhajoby a ochrany záujmov dotknutého členského štátu.
- (15) Ak Únia vystupuje ako odporca, mala by sa v rámci tejto úpravy ustanoviť veľmi úzka spolupráca vrátane včasného upovedomovania o akýchkoľvek dôležitých procesných krokoch, poskytovania relevantných dokumentov, častých konzultácií a účasti v delegácii zúčastňujúcej sa na konaní.
- (16) Ak členský štát vystupuje ako odporca, je vhodné, aby v súlade s povinnosťou lojálnej spolupráce podľa článku 4 ods. 3 Zmluvy o EÚ Komisiu neustále informoval o vývoji vo veci, a predovšetkým zabezpečil včasné informovanie o akýchkoľvek dôležitých procesných krokoch, poskytovanie relevantných dokumentov, časté konzultácie a účasť v delegácii zúčastňujúcej sa na konaní. Taktiež je vhodné, aby sa Komisii poskytla primeraná príležitosť určiť akýkoľvek prvok práva alebo akýkoľvek iný prvok záujmu Únie, ktorého sa spor dotýka.
- (17) Bez toho, aby bol dotknutý výsledok rozhodcovského konania, členský štát by mal mať možnosť kedykoľvek prevziať finančnú zodpovednosť v prípade, že sa má vyplatiť náhrada. V takom prípade by členský štát a Komisia mali mať možnosť uzavrieť dohody o pravidelných platbách nákladov a o vyplatení prípadnej náhrady. Takéto prevzatie finančnej zodpovednosti neznamena, že členský štát uznáva opodstatnenosť nároku, ktorý je predmetom sporu. Komisia by v takomto prípade mala mať možnosť prijať rozhodnutie, ktorým sa od členského štátu vyžaduje zloženie preddavku na takéto náklady. V prípade, že súd v rozhodcovskom rozsudku rozhodne o nákladoch v prospech Únie, Komisia by mala zabezpečiť, aby sa dotknutému členskému štátu zložený preddavok na náklady bezodkladne vrátil.
- (18) V niektorých prípadoch môže byť vhodné dosiahnuť urovanie, aby sa zabránilo nákladnému a zbytočnému rozhodcovskému konaniu. Je nevyhnutné stanoviť postup na uskutočnenie takýchto urovaní. Takýto postup by mal Komisii konajúcej v súlade s postupom preskúmania umožniť urovanie veci, ktorá sa týka finančnej zodpovednosti Únie, ak je to v záujme Únie. Ak sa vec týka aj zaobchádzania zo strany členského štátu, je vhodné, aby Únia mohla spor urovnať len v tom prípade, ak by urovanie nemalo žiadne finančné ani rozpočtové dôsledky na dotknutý členský štát. V takýchto veciach je vhodné, aby Komisia a dotknutý členský štát úzko spolupracovali a viedli konzultácie. Členskému štátu by sa mala ponechať možnosť danú vec kedykoľvek urovnať za predpokladu, že prevezme plnú finančnú zodpovednosť a že takéto urovanie je v súlade s právom Únie.
- (19) Ak sa vyniesol rozhodcovský rozsudok v neprospech Únie, suma určená v tomto rozhodcovskom rozsudku by sa mala bezodkladne uhradiť. Komisia by mala zariadiť uhradenie takýchto súm určených v rozhodcovskom rozsudku okrem prípadu, keď už finančnú zodpovednosť prevzal členský štát.
- (20) Komisia by s dotknutým členským štátom mala viesť intenzívne konzultácie, aby sa dosiahla dohoda o rozdelení finančnej zodpovednosti. Ak Komisia určí, že zodpovedným je členský štát, a členský štát s tým nesúhlasí, Komisia by mala sumu určenú v rozhodcovskom rozsudku uhradiť, mala by však tiež vydať rozhodnutie určené členskému štátu, v ktorom ho požiada o poskytnutie príslušných súm v prospech rozpočtu Únie spolu s uplatniteľnými úrokmi. Platenými úrokmi by mali byť úroky určené podľa článku 78 ods. 4 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ, Euratom) č. 966/2012⁽¹⁾. Článok 263 ZFEÚ je k dispozícii v prípadoch, keď sa členský štát domnieva, že rozhodnutie nespĺňa kritériá stanovené v tomto nariadení.

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ, Euratom) č. 966/2012 z 25. októbra 2012 o rozpočtových pravidlách, ktoré sa vzťahujú na všeobecný rozpočet Únie, a zrušení nariadenia Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 (Ú. v. EÚ L 298, 26.10.2012, s. 1).

- (21) Rozpočet Únie by mal poskytovať krytie výdavkov spojených s dohodami obsahujúcimi ustanovenia o priamych zahraničných investíciách, ktorých je Únia zmluvnou stranou a v ktorých sa ustanovuje urovnávanie sporov medzi investorom a štátom. Ak podľa tohto nariadenia nesie finančnú zodpovednosť členský štát, Únii by sa malo umožniť, aby pred vynaložením príslušných výdavkov najprv vybrala príspevky od dotknutého členského štátu alebo aby príslušné výdavky najprv vynaložila a potom si ich nechala nahradiť dotknutým členským štátom. Malo by byť možné používať oba tieto mechanizmy zaobchádzania s rozpočtom v závislosti od toho, čo je uskutočniteľné, najmä vzhľadom na časový rozvrh. Pri oboch mechanizmoch by sa s príspevkami alebo náhradami vyplatenými zo strany dotknutého členského štátu malo zaobchádzať ako s vnútornými pripísanými príjmami rozpočtu Únie. Rozpočtové prostriedky vyplývajúce z týchto vnútorných pripísaných príjmov by sa mali použiť nielen na úhradu príslušných výdavkov, ale aj na doplnenie iných častí rozpočtu Únie, z ktorých sa poskytli pôvodné rozpočtové prostriedky na vynaloženie príslušných výdavkov v rámci druhého mechanizmu.
- (22) S cieľom zabezpečiť jednotné podmienky vykonávania tohto nariadenia by sa mali Komisii udeliť vykonávacie právomoci.
- (23) Vykonávacie právomoci týkajúce sa článku 9 ods. 2 a 3, článku 13 ods. 1, článku 14 ods. 8, článku 15 ods. 3 a článku 16 ods. 3 by sa mali vykonávať v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011⁽¹⁾.
- (24) Na prijímanie rozhodnutí stanovujúcich, že Únia vystupuje ako odporca podľa článku 9 ods. 2, by sa mal uplatňovať konzultačný postup, vzhľadom na to, že je nevyhnutné, aby Únia prevzala obhajobu takýchto vecí, avšak jej konanie by stále malo podliehať kontrole členských štátov. Pri prijímaní rozhodnutí o urovaní sporov podľa článku 15 ods. 3 by sa mal použiť konzultačný postup, keďže uvedené rozhodnutia budú mať nanajvýš len dočasný vplyv na rozpočet Únie, pretože od dotknutého členského štátu sa bude vyžadovať, aby prevzal všetku finančnú zodpovednosť vyplývajúcu zo sporu, a vzhľadom na podrobné kritériá stanovené v tomto nariadení, pokiaľ ide o prijateľnosť takýchto urovaní,

PRIJALI TOTO NARIADENIE:

KAPITOLA I

VŠEOBECNÉ USTANOVENIA

Článok 1

Rozsah pôsobnosti

1. Bez toho, aby bolo dotknuté rozdelenie právomocí stanovené v ZFEÚ, uplatňuje sa toto nariadenie na urovnávanie sporov medzi investorom a štátom vedené podľa dohody, ktorej zmluvnou stranou je Únia alebo ktorej zmluvnými stranami sú Únia a jej členské štáty, a začaté navrhovateľom z tretej krajiny. Prijatím a uplatňovaním tohto nariadenia predovšetkým nie je dotknuté rozdelenie právomocí stanovené zmluvami, a to aj vo vzťahu k zaobchádzaniu zo strany členských štátov alebo Únie, a ktoré bolo napadnuté zo strany navrhovateľa v rámci urovnávania sporov medzi investorom a štátom vedenom podľa dohody.

2. Na informačné účely Komisia v *Úradnom vestníku Európskej únie* uverejňuje zoznam dohôd, ktoré patria do rozsahu pôsobnosti tohto nariadenia, a aktualizuje ho.

Článok 2

Vymedzenie pojmov

Na účely tohto nariadenia sa uplatňujú tieto vymedzenia pojmov:

- a) „dohoda“ je každá medzinárodná dohoda obsahujúca ustanovenia o priamych zahraničných investíciách, ktorej zmluvnou stranou je Únia alebo ktorej zmluvnými stranami sú Únia a jej členské štáty a v ktorej sa ustanovuje urovnávanie sporov medzi investorom a štátom;

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 zo 16. februára 2011, ktorým sa ustanovujú pravidlá a všeobecné zásady mechanizmu, na základe ktorého členské štáty kontrolujú vykonávanie vykonávacích právomocí Komisie (Ú. v. EÚ L 55, 28.2.2011, s. 13).

- b) „náklady vyplývajúce z rozhodcovského konania“ sú poplatky a náklady rozhodcovského súdu a rozhodcovskej inštitúcie a náklady na zastupovanie a výdavky, ktoré rozhodcovský súd prizná navrhovateľovi, ako napríklad náklady na preklad, náklady na právnu a ekonomickú analýzu a ďalšie relevantné náklady v súvislosti s rozhodcovským konaním;
- c) „spor“ je nárok, ktorý si navrhovateľ uplatňuje voči Únii alebo členskému štátu podľa dohody a o ktorom rozhodne rozhodcovský súd;
- d) „urovnávanie sporov medzi investorom a štátom“ je mechanizmus ustanovený dohodou, prostredníctvom ktorého si môže navrhovateľ uplatňovať nároky voči Únii alebo členskému štátu;
- e) „členský štát“ je jeden alebo viacero členských štátov Európskej únie;
- f) „dotknutý členský štát“ je členský štát, z ktorého strany došlo k zaobchádzaniu, ktoré je údajne v rozpore s dohodou;
- g) „finančná zodpovednosť“ je povinnosť zaplatiť peňažnú sumu určenú rozhodcovským súdom alebo dohodnutú ako súčasť urovnania a zahŕňajúcu náklady vyplývajúce z rozhodcovského konania;
- h) „urovnanie“ je každá dohoda medzi Úniou alebo členským štátom alebo obidvomi na jednej strane a navrhovateľom na strane druhej, ktorou navrhovateľ súhlasí, že výmenou za zaplatenie peňažnej sumy alebo za iný úkon ako zaplatenie peňažnej sumy si už ďalej nebude uplatňovať nároky, a to vrátane prípadu, keď je urovanie zaznamenané v rozhodcovskom rozsudku;
- i) „rozhodcovský súd“ je každá osoba alebo subjekt určený v dohode rozhodovať o spore medzi investorom a štátom;
- j) „navrhovateľ“ je každá fyzická alebo právnická osoba, ktorá si podľa dohody môže uplatniť nárok v rámci urovnania sporu medzi investorom a štátom, alebo každá fyzická alebo právnická osoba, ktorej boli zákonne priznané nároky navrhovateľa v rámci dohody;
- k) „právo Únie“ je ZFEÚ a Zmluva o EÚ, ako aj všetky právne akty Únie uvedené v článku 288 druhom, treťom a štvrtom odseku ZFEÚ a všetky medzinárodné dohody, ktorých zmluvnou stranou je Únia alebo ktorých zmluvnými stranami sú Únia a jej členské štáty; výhradne na účely tohto nariadenia „právo Únie“ nie sú ustanovenia o ochrane investícií v dohode;
- l) „vyžaduje sa podľa práva Únie“ sa vzťahuje na zaobchádzanie, keď sa dotknutý členský štát mohol vyhnúť údajnému porušeniu dohody len nedodržaním povinnosti podľa práva Únie, ako napríklad, keď nemá možnosť samostatného rozhodovania ani voľnej úvahy, pokiaľ ide o výsledok, ktorý sa má dosiahnuť.

KAPITOLA II

ROZDELENIE FINANČNEJ ZODPOVEDNOSTI

Článok 3

Kritériá rozdelenia

1. Finančná zodpovednosť vyplývajúca zo sporu v rámci dohody sa rozdeľuje v súlade s týmito kritériami:
  - a) Únia nesie finančnú zodpovednosť vyplývajúcu zo zaobchádzania zo strany inštitúcií, orgánov, úradov alebo agentúr Únie;

- b) dotknutý členský štát nesie finančnú zodpovednosť vyplývajúcu zo zaobchádzania zo strany uvedeného členského štátu;
- c) odchylné od písmena b) nesie Únia finančnú zodpovednosť vyplývajúcu zo zaobchádzania zo strany členského štátu, keď sa takéto zaobchádzanie vyžadovalo podľa práva Únie.

Bez ohľadu na prvý pododsek písm. c), ak sa od dotknutého členského štátu vyžaduje, aby konal podľa práva Únie s cieľom napraviť nesúlad predchádzajúceho aktu s právom Únie, je daný členský štát finančne zodpovedný okrem prípadu, keď sa taký prechádzajúci akt vyžadoval podľa práva Únie.

2. V prípadoch ustanovených v tomto nariadení prijíma Komisia rozhodnutie o určení finančnej zodpovednosti dotknutého členského štátu v súlade s kritériami stanovenými v odseku 1. O takomto rozhodnutí informuje Európsky parlament a Radu.

3. Bez ohľadu na odsek 1 tohto článku nesie finančnú zodpovednosť dotknutý členský štát vtedy, keď:

a) prevzal prípadnú finančnú zodpovednosť podľa článku 12 alebo

b) dospel k urovnaniu podľa článku 15.

4. Bez ohľadu na odsek 1 tohto článku nesie Únia finančnú zodpovednosť, keď vystupuje ako odporca podľa článku 4.

KAPITOLA III

VEDENIE SPOROV

ODDIEL 1

Vedenie sporov týkajúcich sa zaobchádzania zo strany Únie

Článok 4

Zaobchádzanie zo strany Únie

1. Únia vystupuje ako odporca, keď sa spor týka zaobchádzania zo strany inštitúcií, orgánov, úradov alebo agentúr Únie.

2. Ak Komisia dostane od navrhovateľa žiadosť o konzultácie alebo oznámenie, v ktorom navrhovateľ uvádza svoj úmysel podať návrh na začatie rozhodcovského konania v súlade s dohodou, bezodkladne o tom upovedomí Európsky parlament a Radu.

ODDIEL 2

Vedenie sporov týkajúcich sa zaobchádzania zo strany členského štátu

Článok 5

Zaobchádzanie zo strany členského štátu

Tento oddiel sa uplatňuje v sporoch, ktoré sa úplne alebo sčasti týkajú zaobchádzania zo strany členského štátu.

Článok 6

Spolupráca a konzultácie medzi Komisiou a dotknutým členským štátom

1. V súlade so zásadou lojálnej spolupráce podľa článku 4 ods. 3 Zmluvy o EÚ Komisia a dotknutý členský štát prijímú všetky kroky nevyhnutné na obhajobu a ochranu záujmov Únie a dotknutého členského štátu.
2. Komisia a dotknutý členský štát vedú konzultácie o riešení sporov podľa tohto nariadenia, pričom zohľadňujú všetky lehoty stanovené v tomto nariadení a predmetnej dohode a navzájom si vymieňajú informácie v súvislosti s vedením sporov.

Článok 7

Žiadosť o konzultácie

1. Ak Komisia dostane žiadosť o konzultáciu od navrhovateľa v súlade s dohodou, bezodkladne o tom upovedomí dotknutý členský štát. Ak bola členskému štátu oznámená alebo doručená žiadosť o konzultácie, bezodkladne o tom informuje Komisiu.
2. Zástupcovia dotknutého členského štátu a Komisie sú súčasťou delegácie Únie zúčastňujúcej sa na konzultáciách.
3. Dotknutý členský štát a Komisia si bezodkladne navzájom poskytnú informácie súvisiace s danou vecou.
4. Komisia informuje Európsky parlament a Radu o každej takejto žiadosti o konzultácie.

Článok 8

Oznámenie úmyslu podať návrh na začatie rozhodcovského konania

1. Ak Komisia dostane oznámenie, v ktorom navrhovateľ uvádza svoj úmysel podať návrh na začatie rozhodcovského konania v súlade s dohodou, bezodkladne o tom upovedomí dotknutý členský štát. Ak navrhovateľ oznámi svoj úmysel podať návrh na začatie rozhodcovského konania proti Únii alebo členskému štátu, Komisia informuje Európsky parlament a Radu do 15 pracovných dní od doručenia oznámenia, pričom uvedie meno navrhovateľa, ustanovenia dohody, ktoré boli údajne porušené, dotknutý hospodársky sektor, zaobchádzanie, ktorým malo dôjsť k porušeniu dohody, a sumu požadovanej náhrady škody.
2. Ak členský štát dostane oznámenie, v ktorom navrhovateľ uvádza svoj úmysel podať návrh na začatie rozhodcovského konania, bezodkladne o tom upovedomí Komisiu.
3. Komisia informuje Európsky parlament a Radu o každom takomto oznámení úmyslu podať návrh na začatie rozhodcovského konania.

Článok 9

Postavenie odporcu

1. Dotknutý členský štát vystupuje ako odporca s výnimkou prípadu, keď nastane jedna z týchto situácií:
  - a) Komisia v nadväznosti na konzultácie podľa článku 6 prijala rozhodnutie podľa odseku 2 alebo 3 tohto článku do 45 dní od doručenia oznámenia alebo upovedomenia uvedeného v článku 8 alebo
  - b) členský štát v nadväznosti na konzultácie podľa článku 6 Komisii do 45 dní od doručenia oznámenia alebo upovedomenia uvedeného v článku 8, písomne potvrdil, že nemá v úmysle vystupovať ako odporca.

Ak nastane jedna zo situácií uvedených v písmene a) alebo b), vystupuje ako odporca Únia.

2. Komisia môže prostredníctvom vykonávacích aktov na základe komplexného a vyváženého posúdenia skutkového stavu a právneho odôvodnenia, ktoré poskytla členským štátom, v súlade s konzultačným postupom uvedeným v článku 22 ods. 2 rozhodnúť, že Únia má vystupovať ako odporca, ak nastane jedna alebo viacero z týchto okolností:

a) Únia by niesla všetku alebo aspoň časť prípadnej finančnej zodpovednosti vyplývajúcej zo sporu v súlade s kritériami stanovenými v článku 3 alebo

b) spor sa týka aj zaobchádzania zo strany inštitúcií, orgánov, úradov alebo agentúr Únie.

3. Komisia môže prostredníctvom vykonávacích aktov na základe komplexného a vyváženého posúdenia skutkového stavu a právneho odôvodnenia, ktoré poskytla členským štátom, v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 22 ods. 3 rozhodnúť, že Únia má vystupovať ako odporca, ak je podobné zaobchádzanie predmetom súvisiaceho nároku voči Únii v rámci WTO, keď sa ustanovila porota a nárok sa týka tej istej konkrétnej právnej otázky a keď je nevyhnutné zabezpečiť vo veci v rámci WTO konzistentnú argumentáciu.

4. Keď Komisia koná podľa tohto článku, zabezpečí, aby obhajoba Únie ochraňovala finančné záujmy dotknutého členského štátu.

5. Komisia a dotknutý členský štát začnú bezodkladne potom, ako im bolo doručené oznámenie alebo upovedomenie uvedené v článku 8, konzultácie podľa článku 6 o riešení danej veci podľa tohto článku. Komisia a dotknutý členský štát zabezpečia, aby boli dodržané všetky lehoty stanovené v dohode.

6. Ak Únia vystupuje ako odporca v súlade s odsekmi 2 a 5, Komisia s dotknutým členským štátom konzultuje v súvislosti s každým vyjadrením alebo pripomienkou pred ich finalizáciou a predložením. Zástupcovia dotknutého členského štátu sú súčasťou delegácie Únie na žiadosť členského štátu a na jeho náklady pri každom pojednávaní a Komisia náležitým spôsobom zohľadňuje záujmy členského štátu.

7. Komisia bezodkladne informuje Európsky parlament a Radu o každom spore, v ktorom sa uplatňuje tento článok, a o spôsobe, akým sa uplatnil.

Článok 10

Vedenie rozhodcovského konania členským štátom

1. Ak členský štát vystupuje ako odporca, vo všetkých štádiách sporu vrátane prípadného zrušenia, odvolania alebo preskúmania členský štát v súlade s článkom 6:

a) Komisií včas poskytne relevantné dokumenty týkajúce sa konania;

b) Komisiu včas informuje o všetkých dôležitých procesných krokoch a na žiadosť vedie s Komisiou konzultácie s cieľom náležite zohľadniť akýkoľvek prvok práva alebo akýkoľvek iný prvok záujmu Únie vyplývajúci zo sporu, ktorý Komisia určila v nezáväznej písomnej analýze poskytnutej dotknutému členskému štátu, a

c) umožňuje zástupcom Komisie na žiadosť Komisie a na jej vlastné náklady, aby boli súčasťou delegácie zastupujúcej členský štát.

2. Komisia poskytuje členskému štátu relevantné dokumenty týkajúce sa konania, aby sa zabezpečila čo najúčinnejšia obhajoba.
3. Členský štát informuje Komisiu hneď po vyhlásení rozhodcovského rozsudku. Komisia informuje Európsky parlament a Radu.

Článok 11

Vedenie rozhodcovského konania Úniou

1. V súlade s článkom 6 sa počas celého rozhodcovského konania, v ktorom Únia vystupuje ako odporca, pri všetkých sporoch, v ktorých by bol členský štát povinný niesť všetku prípadnú finančnú zodpovednosť alebo jej časť, uplatňujú tieto ustanovenia:
  - a) Komisia prijme všetky opatrenia potrebné na obhajobu a ochranu záujmov dotknutého členského štátu;
  - b) dotknutý členský štát poskytuje Komisii všetku potrebnú pomoc;
  - c) Komisia poskytuje dotknutému členskému štátu relevantné dokumenty týkajúce sa konania, neustále členský štát informuje o všetkých dôležitých procesných krokoch a vedie konzultácie s členským štátom vždy, keď o to dotknutý členský štát požiada, aby sa zabezpečila čo najúčinnejšia obhajoba;
  - d) Komisia a dotknutý členský štát v úzkej vzájomnej spolupráci pripravujú obhajobu a
  - e) delegáciu Únie zúčastňujúcu sa na konaní tvoria Komisia a zástupcovia dotknutého členského štátu okrem prípadov, keď dotknutý členský štát informuje Komisiu, že nemá v úmysle byť súčasťou delegácie Únie zúčastňujúcej sa na konaní.
2. Komisia Európsky parlament a Radu pravidelne informuje o vývoji rozhodcovského konania uvedeného v odseku 1.

Článok 12

Prevzatie prípadnej finančnej zodpovednosti dotknutým členským štátom, keď je odporcom Únia

Ak Únia vystupuje ako odporca, pri všetkých sporoch, v ktorých by bol členský štát povinný niesť všetku prípadnú finančnú zodpovednosť alebo jej časť, môže dotknutý členský štát kedykoľvek prevziať prípadnú finančnú zodpovednosť vyplývajúcu z rozhodcovského konania. Na tento účel môžu dotknutý členský štát a Komisia uzavrieť dohody, ktoré sa okrem iného týkajú:

- a) mechanizmov na pravidelné platby nákladov vyplývajúcich z rozhodcovského konania;
- b) mechanizmov na zaplatenie všetkých súm určených v rozhodcovských rozsudkoch vynesených v neprospech Únie.

KAPITOLA IV

UROVNÁVANIE SPOROV V PRÍPADE, KEĎ ÚNIA VYSTUPUJE AKO ODPORCA

Článok 13

Urovnávanie sporov týkajúcich sa zaobchádzania zo strany Únie

1. Ak sa Komisia domnieva, že urovnávanie sporu týkajúceho sa zaobchádzania výlučne zo strany Únie by bolo v záujme Únie, môže prijať vykonávací akt s cieľom schváliť urovnávanie. Uvedený vykonávací akt sa prijme v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 22 ods. 3.

2. Ak by urovanie prípadne zahŕňalo iný úkon ako zaplatenie peňažnej sumy, uplatňujú sa príslušné postupy pre takýto úkon.

Článok 14

Urovnávanie sporov týkajúcich sa zaobchádzania, ku ktorému došlo úplne alebo sčasti zo strany členského štátu, keď si urovanie želá Únia

1. Ak je Únia odporcom v spore týkajúcom sa zaobchádzania, ku ktorému došlo úplne alebo sčasti zo strany členského štátu, a Komisia sa domnieva, že urovanie sporu je v súlade s finančnými záujmami Únie, Komisia konzultuje najprv s dotknutým členským štátom podľa článku 6. Aj členský štát môže iniciovať takéto konzultácie s Komisiou.

2. Ak Komisia a dotknutý členský štát súhlasia s urovaním sporu, dotknutý členský štát sa snaží s Komisiou dospieť k dohode, v ktorej sa stanoví nevyhnutné prvky pre rokovania a vykonanie urovnania.

3. Ak je Únia odporcom v spore, v ktorom by členskému štátu vznikla finančná zodpovednosť a Únia nenesie žiadnu finančnú zodpovednosť, môže daný spor urovnať len dotknutý členský štát podľa článku 15.

4. Ak je Únia odporcom podľa článku 9 ods. 1 písm. b), môže Komisia po konzultáciách podľa článku 6 ods. 1 rozhodnúť o urovaní sporu, ak je toto urovanie v súlade s finančnými záujmami Únie. Komisia pri takomto rozhodnutí poskytne komplexné a vyvážené posúdenie skutkového stavu a právne odôvodnenie, v ktorých sa preukáže finančné záujmy Únie.

5. Ak je Únia odporcom v spore podľa článku 9 ods. 2, v ktorom nesie finančnú zodpovednosť iba Únia a nenesie ju členský štát, môže Komisia rozhodnúť o urovaní daného sporu.

6. Ak je Únia odporcom v spore podľa článku 9 ods. 2, v ktorom nesie finančnú zodpovednosť Únia a členský štát, nemôže Komisia daný spor urovnať bez dohody s dotknutým členským štátom. Dotknutý členský štát môže predložiť komplexnú analýzu vplyvu navrhovaného urovnania na jeho finančné záujmy. Ak členský štát s urovaním daného sporu nesúhlasí, môže Komisia napriek tomu rozhodnúť o urovaní pod podmienkou, že takéto urovanie nebude mať žiadne finančné ani rozpočtové dôsledky na dotknutý členský štát na základe komplexného a vyváženého posúdenia skutkového stavu a právneho odôvodnenia, pričom sa zohľadní analýza členského štátu a preukáže finančné záujmy Únie a dotknutého členského štátu. V uvedenom prípade sa článok 19 neuplatňuje.

7. Podmienky urovnania podľa odsekov 4, 5 a 6 nezahŕňajú žiadne úkony zo strany dotknutého členského štátu okrem uhradenia peňažnej sumy.

8. Každé urovanie podľa tohto článku podlieha schváleniu prostredníctvom vykonávacích aktov. Uvedené vykonávacie akty sa prijímajú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 22 ods. 3.

Článok 15

Urovnávanie sporov týkajúcich sa zaobchádzania, ku ktorému došlo výlučne zo strany členského štátu, keď si urovanie želá členský štát

1. Ak je Únia odporcom v spore týkajúcom sa zaobchádzania, ku ktorému došlo výlučne zo strany členského štátu, môže dotknutý členský štát navrhnúť urovanie sporu, ak:

a) dotknutý členský štát prevezme všetku prípadnú finančnú zodpovednosť vyplývajúcu z urovnania;

- b) akákoľvek dohoda o urovaní je vykonateľná iba voči dotknutému členskému štátu a
- c) podmienky urovnania sú zlučiteľné s právom Únie.
2. Komisia a dotknutý členský štát vedú konzultácie s cieľom vyhodnotiť úmysel členského štátu spor urovnať.

3. Dotknutý členský štát upovedomí Komisiu o návrhu dohody o urovaní. Platí, že Komisia s návrhom dohody o urovaní súhlasí, ak do 90 dní po upovedomení o návrhu urovnania členským štátom nerozhodne inak prostredníctvom vykonávacieho aktu prijatého v súlade s konzultačným postupom uvedeným v článku 22 ods. 2 z dôvodu, že návrh urovnania nespĺňa všetky podmienky stanovené v odseku 1 tohto článku. Ak Komisia s návrhom urovnania súhlasí, prijme všetky kroky nevyhnutné na to, aby sa dohody o urovaní uplatňovali.

Článok 16

Urovanie sporov týkajúcich sa zaobchádzania, ku ktorému došlo sčasti zo strany členského štátu, keď si urovanie želá uvedený členský štát

1. Ak je Únia odporcom v spore týkajúcom sa zaobchádzania, ku ktorému došlo sčasti zo strany členského štátu, a členský štát sa domnieva, že urovanie sporu by bolo v jeho finančnom záujme, konzultuje najprv s Komisiou podľa článku 6.
2. Ak Komisia a dotknutý členský štát súhlasia s urovaním sporu, dotknutý členský štát sa snaží dospieť s Komisiou k dohode, v ktorej sa stanovujú nevyhnutné prvky týkajúce sa rokovania a vykonania urovnania.
3. Ak Komisia s urovaním sporu nesúhlasí, môže na základe komplexného a vyváženého posúdenia skutkového stavu a právneho odôvodnenia, ktoré poskytne členským štátom, rozhodnúť prostredníctvom vykonávacieho aktu o odmietnutí urovnania. Uvedený vykonávací akt sa prijme v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 22 ods. 3.

KAPITOLA V

ZAPLATENIE SÚM URČENÝCH V KONEČNÝCH ROZHODCOVSKÝCH ROZSUDKOCH ALEBO V RÁMCI UROVNANÍ

Článok 17

Rozsah pôsobnosti

Táto kapitola sa uplatňuje v prípade, keď Únia vystupuje v spore ako odporca.

Článok 18

Postup zaplataenia súm určených v rozhodcovských rozsudkoch alebo v rámci urovnaní

1. Navrhovateľ, v ktorého prospech bol vyhlásený konečný rozhodcovský rozsudok podľa dohody, môže Komisii predložiť žiadosť o zaplataenie sumy určenej v uvedenom rozhodcovskom rozsudku. Komisia zaplatí každú takúto sumu určenú v rozhodcovskom rozsudku s výnimkou prípadu, keď dotknutý členský štát prevzal finančnú zodpovednosť podľa článku 12, pričom v takom prípade sumu určenú v rozhodcovskom rozsudku zaplatí členský štát.
2. Ak urovanie podľa článku 13 alebo 14 nie je zaznamenané v rozhodcovskom rozsudku, navrhovateľ môže Komisii predložiť žiadosť o zaplataenie sumy určenej v rámci urovnania. Komisia zaplatí všetky takéto sumy určené v rámci urovnania v príslušných lehotách stanovených v dohode o urovaní.

Článok 19

Postup v prípade, keď sa nedospeje k dohode o finančnej zodpovednosti

1. Ak Únia vystupuje ako odporca podľa článku 9 a Komisia sa domnieva, že predmetnú sumu určenú v rozhodcovskom rozsudku alebo v rámci urovnania alebo náklady vyplývajúce z rozhodcovského konania by mal sčasti alebo úplne zaplatiť dotknutý členský štát na základe kritérií stanovených v článku 3 ods. 1, uplatňuje sa postup stanovený v odsekoch 2 až 5 tohto článku.
2. Komisia a dotknutý členský štát bezodkladne začnú konzultácie v snahe dospieť k dohode o finančnej zodpovednosti dotknutého členského štátu a prípadne Únie.
3. Do troch mesiacov po tom, ako bola Komisii doručená žiadosť o zaplatenie sumy určenej v rozhodcovskom rozsudku alebo v rámci urovnania alebo nákladov vyplývajúcich z rozhodcovského konania, prijme Komisia rozhodnutie určené dotknutému členskému štátu, v ktorom sa určí suma, ktorú má daný členský štát zaplatiť. Komisia o tomto rozhodnutí a jeho finančnom odôvodnení informuje Európsky parlament a Radu.
4. Pokiaľ dotknutý členský štát nevznesie voči sume určenej Komisiou do dvoch mesiacov od nadobudnutia účinnosti rozhodnutia podľa odseku 3 námietku, zaplatí dotknutý členský štát do šiestich mesiacov od nadobudnutia účinnosti rozhodnutia Komisie v prospech rozpočtu Únie náhradu za zaplatenie sumy určenej v rozhodcovskom rozsudku alebo v rámci urovnania alebo nákladov vyplývajúcich z rozhodcovského konania. Dotknutý členský štát nesie zodpovednosť za všetky splatné úroky vypočítané v súlade so sadzbou uplatňovanou na iné peňažné sumy dlžné rozpočtu Únie.
5. Ak dotknutý členský štát vznesie námietku a Komisia s námietkou členského štátu nesúhlasí, prijme Komisia do šiestich mesiacov od doručenia námietky členského štátu rozhodnutie, ktorým sa od dotknutého členského štátu vyžaduje náhrada sumy zaplatenej Komisiou a úrok vypočítaný v súlade so sadzbou uplatňovanou na iné peňažné sumy dlžné rozpočtu Únie.
6. Rozhodnutia Komisie podľa odsekov 3 a 5 sa uverejnia v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Článok 20

Preddavok na náklady vyplývajúce z rozhodcovského konania

1. Komisia môže prijať rozhodnutie, ktorým sa od dotknutého členského štátu požaduje zložiť preddavok finančných príspevkov v prospech rozpočtu Únie v súvislosti s predpokladanými alebo vzniknutými nákladmi vyplývajúcimi z rozhodcovského konania. Takéto rozhodnutie o finančných príspevkoch musí byť primerané vzhľadom na kritériá stanovené v článku 3.
2. Pokiaľ rozhodcovský súd v rozhodcovskom rozsudku rozhodne o nákladoch vyplývajúcich z rozhodcovského konania v prospech Únie a dotknutý členský štát uskutočňoval pravidelné platby nákladov vyplývajúcich z rozhodcovského konania, Komisia zabezpečí, aby sa previedli členskému štátu, ktorý ich zaplatil ako preddavok, spolu s úrokom vypočítaným podľa sadzby uplatňovanej na iné peňažné sumy dlžné rozpočtu Únie.

Článok 21

Zaplatenie zo strany členského štátu

Náhrada alebo platba členského štátu v prospech rozpočtu Únie na účely zaplatenia sumy určenej v rozhodcovskom rozsudku alebo v rámci urovnania alebo nákladov vyplývajúcich z rozhodcovského konania vrátane tých, ktoré sa uvádzajú v článku 20 ods. 1 tohto nariadenia, sa považujú za vnútorné pripísané príjmy v zmysle článku 21 ods. 4 nariadenia (EÚ, Euratom) č. 966/2012. Môžu sa použiť na úhradu výdavkov vyplývajúcich z dohôd uzavretých podľa článku 218 ZFEÚ a stanovujúcich urovnávanie sporov medzi investorom a štátom alebo na doplnenie rozpočtových prostriedkov pôvodne poskytnutých na úhradu sumy určenej v rozhodcovskom rozsudku alebo v rámci urovnania alebo nákladov vyplývajúcich z rozhodcovského konania.

KAPITOLA VI

ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

Článok 22

Postup výboru

1. Komisii pomáha Výbor pre investičné dohody zriadený nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1219/2012 ⁽¹⁾. Uvedený výbor je výborom v zmysle nariadenia (EÚ) č. 182/2011.
2. Ak sa odkazuje na tento odsek, uplatňuje sa článok 4 nariadenia (EÚ) č. 182/2011.
3. Ak sa odkazuje na tento odsek, uplatňuje sa článok 5 nariadenia (EÚ) č. 182/2011.

Článok 23

Podávanie správ a preskúmanie

1. Komisia predkladá Európskemu parlamentu a Rade v pravidelných intervaloch podrobnú správu o uplatňovaní tohto nariadenia. Táto správa obsahuje všetky relevantné informácie vrátane zoznamu nárokov uplatnených voči Únii alebo členským štátom, súvisiacich konaní a rozhodnutí, a finančného vplyvu na rozpočet Únie. Prvá správa sa predloží do 18. septembra 2019. Ďalšie správy sa potom predkladajú každé tri roky.
2. Komisia každoročne predkladá Európskemu parlamentu a Rade zoznam žiadostí o konzultácie od navrhovateľov, zoznam nárokov a rozhodcovských rozhodnutí.
3. Komisia môže Európskemu parlamentu a Rade predložiť spolu so správou uvedenou v odseku 1 a na základe zistení Komisie aj návrh na zmenu tohto nariadenia.

Článok 24

Spory týkajúce sa dohôd uzavretých pred nadobudnutím účinnosti tohto nariadenia

V súvislosti so spormi týkajúcimi sa dohôd, na ktoré sa vzťahuje článok 1 a boli uzavreté pred 17. septembrom 2014, sa toto nariadenie uplatňuje len vo vzťahu k sporom, v súvislosti s ktorými sa nároky na rozhodcovské konanie zaregistrovali po 17. septembri 2014 a týkajú sa zaobchádzania, ku ktorému došlo po 17. septembri 2014.

Článok 25

Nadobudnutie účinnosti

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch.

V Bruseli 23. júla 2014

Za Európsky parlament
predseda
M. SCHULZ

Za Radu
predseda
S. GOZI

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1219/2012 z 12. decembra 2012, ktorým sa ustanovujú prechodné opatrenia pre bilaterálne investičné dohody medzi členskými štátmi a tretími krajinami (Ú. v. EÚ L 351, 20.12.2012, s. 40).

Spoločné vyhlásenie Európskeho parlamentu, Rady a Európskej komisie

Prijatím a uplatňovaním tohto nariadenia nie je dotknuté rozdelenie právomocí ustanovené v zmluvách a nemožno ho vykladať ako výkon spoločnej právomoci Únie v oblastiach, v ktorých Únia svoju právomoc nevykonáva.
